

Jag heter Henrik.

Jag är 42. Jag var tvungen och tänka här. (*skratt*)

Jag är charkuteriarbetare på Sven P Matkompaniet.

Jag började i den här branschen när jag var väldigt ung, när jag var 18 år på Konsum Värmland charkfabrik i Karlstad då va och jobba där i 16 år och sen flytta jag till Stockholm och så har jag jobbat här nu i 4 och ett halvt nu.

Min arbetsdag, det beror lite på. Vi tillverkar ju hamburgare och kebab mestadels här då. Och det är ju djupfryst allt som vi gör. Det är ju frysta produkter. Och vi börjar sex på morgonen och slutar halv fyra.

Vi roterar ju lite sådär i våra arbetsuppgifter så att man inte står och gör precis samma arbetsuppgift hela dan, men är det ju ungefär samma då. Det är det ju.

Vi styckar inget här själv, utan det är färdigstyckat när det kommer.

Till lunch. Jag har ju matlåda med mig hemifrån så det kan ju vara väldigt olika. (*skratt*) Jag äter alltid här. Vi har en halvtimmes lunch. Man hinner ju inte ge sig iväg, i alla fall inte så långa sträckor.

Vi är åtta som arbetar i produktionen och sen dom på kontoret.

Vår chef Lasse är ju alltid på plats när jag kommer. Annars är ju inte dörrn öppen så att jag kommer in. Han brukar vara väldigt tidig. Nämen dom brukar väl vara ett par tre stycken här före mig.

Jag har vita arbetskläder, och skyddsmössa och skor och så, med stålhätta och hela köret.

Det bästa med jobbet...

Ja, det här får man kanske inte säga men jag är ju rätt trött på mitt jobb så det är ju lite svårt att svara på. Om jag ska se det positivt därå så kan jag ju säga att, faktiskt arbetstiderna, trots att det är så tidigt, för det är ju ändå ganska mycket kvar av dan då man slutar. Sen är det ju måndags till fredags jobb så man har ju lediga helger. Det finns ju många som jobbar dygnet runt. Ah, det är väl det.

Framtiden, vad jag tror om mitt eget arbete här? Uhh (*långt skratt*) Ja, svårt att säga. Nä det är ju som det är, arbetsmarknaden är ju inte så himla lätt den heller. Nä... (*paus*) så det är väl risk att man går kvar ett tag till antar jag.

Flytten, ja visst har man tänkt i vissa banor angående det också. I och med att vi börjar så tidigt som vi gör och jag bor ju förhållandevis nära så det är ju också ett plus kan man säga. Så det känns ju mindre motiverande om det flyttar långt bort. Så att man måste åka en timme extra på morgonen eller så. Jag bor ju i Kärrtorp det är inte alls lång borta. Om jag tar tunnelbanan sådär arton minuter över fem så är jag ju ombytt och klar tjugo i härinne. Med Stockholmsmått mätt så är ju det väldigt nära.

Ibland är det ju lite tungt. Det är ju ofrånkomligt, det är det ju. Och ganska monotont också ibland. Det är ju en maskin som gör själva hamburgaren, det är det ju, så vi sitter inte och plattar dom själva (*skratt*). Då skulle vi behöva vara några fler kan jag säga. Och sen går dom ju i en frystunnel och sen plockar vi och buntar dom så att säga och lägger dom i en maskin som sen paketerar dom. Vi har vårt eget märke sen gör vi även hamburgare till lite olika företag och deras egna märken så att säga.

Köttet kommer till vår mottagning där på andra sidan och sen är det ju kvarnar och grejer då som det går igenom först och blandas med kryddor och så vidare, det som ska va i. Och sen kör vi den färdiga smeten i maskinen och så sen frystunneln och det där, resten. Och sen i i frysen och så ut den vägen. Så det kommer in där och går ut här.

Visst skulle det kunna va farligt. Man utsätter ju sig inte för onödiga risker och så. Men det är ju säkert inget farligare än nåt annat jobb.

Det var ju slump egentligen att jag hamna i den här branschen. Jag hade ju gått ut gymnasiet då när jag var 18, tvåårigt gymnasium som det ofta va då på den tiden då va. Och hade inget jobb och så sökte dom folk där som skulle jobba fram till jul då och jag börja på hösten. Åh, ja tänkte jag, det kan jag väl göra ett par månader. Å då kom dom och frågade om jag ville va kvar efter jul och det tog 16 år innan jag sluta där så det hann bli några jular. Så det var ren tillfällighet skulle jag vilja påstå. Det var där dom behövde folk just då.